

Manden, hvis han havde levet, men havde maattet affediges af den i Vitra i. omhandlede Aarsag, bliver Udgangspunktet for Beregningen af Enkepensionen.

De omhandlede Børneunderstøttelsers Vedbliven er dog afhængig af, at de Omstændigheder, som have begrundet dem, vedblivende ere til Stede, hvilket aarlig skal godtgøres for Indenrigsministeren.

Enfer samt efterladte Børn indtil disses fyldte 18de Aar efter Personer, der uden at henhøre til Statsbanedriftens faste Personale omkomme under Udførelse af Tjeneste ved Driften, kan der, naar Trang og Værdighed er til Stede, ved Indenrigsministerens Bestemmelse tillægges en efter Omstændighederne afpasset Enkeunderstøttelse og Børneunderstøttelse. Som Betingelse for Enkeunderstøttelsens og Børneunderstøttelsens Vedbliven fordres, at det aarlig for Indenrigsministeren skal godtgøres, at de Omstændigheder, som have begrundet samme, vedblivende ere til Stede.

p. Uberettigede til Pension ere Enfer efter Funktionærer ved Statsbanedriften, naar Ægtefæbet er indgaaet efter Mandens 60de Aar eller paa hans Dødsleje, eller efter at han var affediget med Pension, eller naar Ægtefæbet var aldeles ophævet inden Mandens Død.

q. Enkepension ophører: 1) naar Enken indgaar nyt Ægtefæb, 2) naar hun tager Ophold i Udlandet uden Indenrigsministerens Tilladelse, 3) naar hun i 3 Aar ikke har hævet Pension uden senere at kunne bevise lovlig Forhindring, 4) naar hun ved Dom findes skyldig i en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Hvis en Enkes Pension er ophørt, fordi hun har indladt sig i nyt Ægtefæb, er hun berettiget til atter at erholde den samme Pension, naar hun igen bliver Enke.

r. Naar Pension, Understøttelse eller Ventepenge ikke i et helt Aar er hævet, hjemfalder Beløbet til Driften, medmindre lovlig Forhindring senere bevises.

§ 18.

I. Interessenterne i „Pensionskassen for de ved de tidligere sjællandske Statsbaner fast ansatte“ forblive som saadanne uberørte af nærværende Lov.

II. For de ansattes Vedkommende, der den 1ste April 1893 valgte at forblive underkastede de af Indenrigsministeriet under 10de Maj 1869 udsædte Bestemmelser om Alderdomsforsørgelse m. v., vedbliver det bestaaende Forhold, saaledes at der til Opsparing efter nævnte Bestemmelser ikke i nogens Løn kan indeholdes mere end 5 pCt. af hans Lønningsindtægt, jfr. § 17 d, samt at der af Driften indbetales til Finansministeriet 5 pCt. af samme Lønningsindtægt, der godskrives paagældendes Konto for Alderdomsforsørgelse m. v. og forvaltes overensstemmende med Reglerne i Lov af 29de Marts 1878. Dette Tilskud med Renter og Rentes Renter fortæbes til Fordel for Driften, hvis vedkommende udtræder af Tjenesten af nogen anden Grund end Alder, Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag.

§ 19.

De Bidrag af Lønning m. v., som af de ved Statsbanedriften ansatte ifølge nærværende Lov ville være at udrede til Pensionering, føres aarlig til Indtægt for Statsbanedriften, af hvilken alle af nærværende Lov flydende Pensioner og Understøttelser ville være at udrede.

Hvis i noget Finansaar Beløbet af de Pensioner og Understøttelser, som skulle udredes, er mindre end Beløbet af de for samme Aar i Lønnen indeholdte Bidrag, afgiver Driften det overskydende til det i Henhold til Lov af 12te April 1892 oprettede Reservere-Pensionsfond.